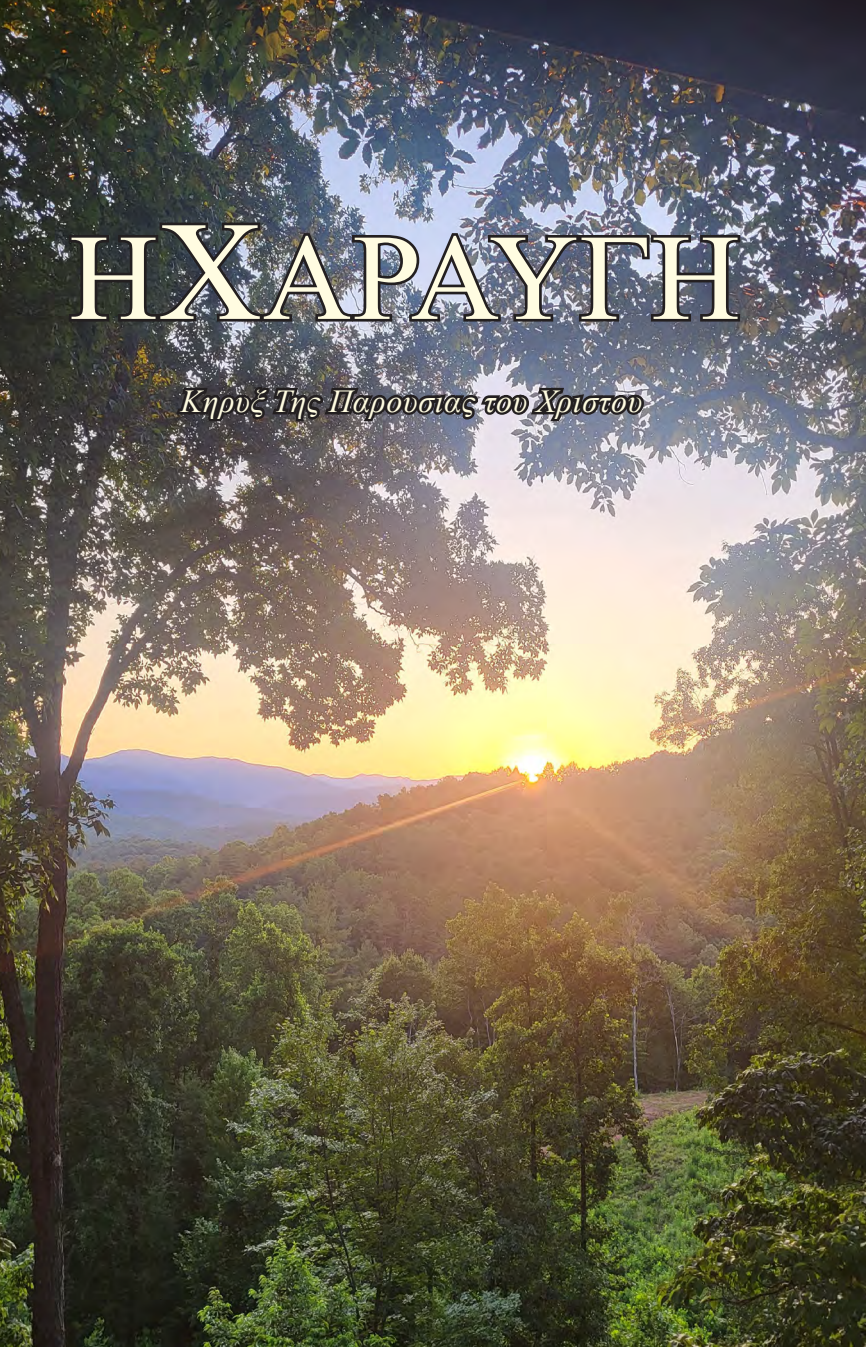

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρύξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 89 ον Αριθμός έκδοσης 2
Μάρτιος – Απρίλιος 2023

Περιεχόμενα του παρόντος
τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των αν
θρώπων 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Ο Άσωτος Υιός 15

Ο Μεγαλύτερος στη Βασιλεία 18

Ο Ιησούς Μιλάει με

Σαμαρείτισσα 21

Ο Ιησούς εξουδετερώνει ακάθαρτο

πνεύμα 24

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

«Υιοί Φωτός» 27

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΪΠΝΟ 2023 36

Όλα τα δικαιώματα
κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε
να μας ενημερώσετε άμεσα για
τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής
σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο
συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη
νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

March-April 2023

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων

*«Μεγάλα και θαυμαστά
τα έργα σου, Κύριε Θεέ
παντοκράτωρ· δίκαιαι
και αληθιναί αι οδοί σου,
βασιλεύ των αγίων. Τις
δεν θέλει σε φοβηθή,
Κύριε, και δοξάσει το
όνομά σου; διότι είσαι
μόνος όσιος, διότι πάντα
τα έθνη θέλουσιν ελθεί
και προσκυνήσει
ενώπιόν σου, διότι αι
κρίσεις σου
εφανερώθησαν.»*
— Αποκάλυψη 15:3,4

ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ που κατακλύζεται από προβλήματα και αβεβαιότητα, πολλοί αναρωτιούνται για το εάν ο Θεός ενδιαφέρεται πραγματικά ή όχι για τις υποθέσεις των ανθρώπων και για το τελικό τους μέλλον. Για πολλούς φαίνεται ότι οι δυνάμεις του κακού ήταν πολύ επιτυχημένες και ότι το μέλλον επιφυλάσσει μόνο προβλήματα και καταστροφές. Η πίστη των πολλών κλονίστηκε, τόσο στη Βίβλο όσο και στον Θεό, τον συγγραφέα της.

Ωστόσο, μια προσεκτική εξέταση της Βίβλου αποκαλύπτει ότι ο Θεός έχει ένα συγκεκριμένο σχέδιο για το ανθρώπινο γένος και ότι μεγάλο μέρος του έχει αποκαλυφθεί σε εκείνους που έχουν αφιερώσει τις οδούς τους στον Κύριο. Στο εδάφιο Εφεσίους 1:9-11 διαβάζουμε: «Γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριο του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να

συγκεφαλαιώση τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης. Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού.»

Το σχέδιο ή ο σκοπός του Θεού είναι αμετάβλητος, γιατί διαβάζουμε: «Ωμοσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλεύθην, ούτω θέλει γείνει· και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει.» (Ησα. 14:24) Και πάλι, ο Θεός λέει μέσω του προφήτη: «Ούτω θέλει είσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εις ο, τι αυτόν αποστέλλω.» —Ησα. 55:11

Τι κάνει, λοιπόν, ο Θεός από τότε που οι μεγάλες δημιουργικές πράξεις του καταγράφηκαν στο βιβλίο της Γένεσης; Κάποιοι θα μας έκαναν να πιστέψουμε ότι προσπαθούσε να προσηλυτίσει τον κόσμο και ότι αυτή είναι η κύρια αποστολή του Χριστιανισμού. Ωστόσο, ας θυμόμαστε ότι ο Θεός ποτέ δεν «προσπαθεί» να κάνει πράγματα. Όλα υπόκεινται στη θέλησή του και τίποτα δεν μπορεί να παρεμποδίσει την εκπλήρωση των σχεδίων του.

Η Αγία Γραφή μας πληροφορεί ότι για μια χρονική περίοδο, την οποία λέμε ως εποχή των Πατριαρχών, ο Θεός έδωσε την εύνοιά του σε ορισμένα άτομα και τα αντιμετώπιζε με τον δικό του περίεργο τρόπο. Μεταξύ αυτών ήταν ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ. Ο Θεός τους αντιμετώπισε μέσω μιας διαθήκης—ότι μέσω του «Σπέρματος», δηλαδή του απογόνου, του Αβραάμ, θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης. — Γέν. 12:3• 22:16-18

Διάφορα έθνη έχουν χρησιμοποιήσει διαθήκες νόμου και τάξης για να ευλογήσουν τους υπηκόους τους.

Υπήρχε η Μάγκνα Κάρτα της Αγγλίας, που εκδόθηκε το 1215 μ.Χ., υπό τον βασιλιά Ιωάννη. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 1776, ήρθε η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, ακολουθούμενη από το Σύνταγμα και τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων - οι πρώτες δέκα τροποποιήσεις του Συντάγματος. Αυτά ήταν γενικά μια ευλογία στο ότι υπηρέτησαν για τη διατήρηση, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, του νόμου και της τάξης καθώς και για τη διατήρηση των προνομίων της ελευθερίας.

Το 1945 ένα μεγάλο μέρος του κόσμου προσυπέγραψε τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Εκείνη την εποχή, αυτό αναφερόταν από ορισμένους ως «η τελευταία ελπίδα του κόσμου για ειρήνη». Τώρα, μετά από σχεδόν οκτώ δεκαετίες παραπαίων προσπαθειών, πολλοί αμφιβάλλουν εάν τα Ηνωμένα Έθνη έχουν μεγάλη επιρροή στην επικράτηση της ειρήνης στη γη—αυτή την πραγματική και διαρκή ειρήνη που οι άνθρωποι επιθυμούν τόσο ανυπόμονα και ειλικρινά.

Απέναντι από το κτίριο των Ηνωμένων Εθνών στην πόλη της Νέας Υόρκης, υπάρχει χαραγμένη σε έναν πέτρινο τοίχο η υπέροχη προφητεία του Μιχαία: «Και θέλουνσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουνσι μάθει πλέον τον πόλεμον.» (Μιχαίας 4:3) Αυτό επιθυμούν σχεδόν όλα τα έθνη, αλλά δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα με τις προσπάθειες των πεσμένων ανθρώπων. Μπορεί να επιτευχθεί μόνο από εκείνον στον οποίο έχει δοθεί ο τίτλος «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης». — Ησα. 9:6

Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης θα εγκαθιδρύσει αληθινή και διαρκή ειρήνη σε εκπλήρωση αυτής της εξαιρετικής δήλωσης που έγινε στον Αβραάμ από τον Θεό, όταν του είπε: «Έξελθε εκ της γης σου, και εκ της

συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δείξει· και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» — Γέν. 12:1-3

Αφού ο Αβραάμ απέδειξε την πίστη του με την προθυμία του να ακολουθήσει τις οδηγίες του Θεού και να προσφέρει θυσία τον μονάκριβο γιο του Ισαάκ, ο Ιεχωβά του μίλησε ξανά, λέγοντας: «Επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπήθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου.» — Γέν. 22:2,16-18

Ο Αβραάμ πέθανε χωρίς να εκπληρωθεί αυτή η υπόσχεση. Ωστόσο, επιβεβαιώθηκε στον «Σπέρμα» του—τον γιο του Ισαάκ—στον οποίο ο Θεός είπε: «Παροίκει εν τη γη ταύτη, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου, και θέλω σε ευλογήσει διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θέλω δώσει πάντας τους τόπους τούτους· και θέλω εκπληρώσει τον όρκον, τον οποίον ώμοσα προς Αβραάμ τον πατέρα σου· και θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού, και θέλω δώσει εις το σπέρμα σου πάντας τους τόπους τούτους, και θέλουσιν ευλογηθή εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γής· επειδή ο Αβραάμ υπήκουσεν εις την φωνήν μου.» — Γέν. 26:3-5

Πέθανε επίσης ο Ισαάκ, και η υπόσχεση δεν εκπληρώθηκε. Ωστόσο, ο Θεός επιβεβαίωσε και πάλι την υπόσχεση στον γιο του, τον Ιακώβ, λέγοντας: «Και θέλει

είσθαι το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θέλεις εξαπλωθή προς δύσιν και προς ανατολήν και προς βορράν και προς νότον· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής.» — Γέν. 28:14

Η υπόσχεση επίσης δεν εκπληρώθηκε στις ημέρες του Ιακώβ. Μετά το θάνατό του, ο Θεός άρχισε να ασχολείται με τους δώδεκα γιους του, οι οποίοι έγιναν οι αρχηγοί των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, και το όνομα του Ιακώβ είχε αλλάξει σε Ισραήλ. (Γέν. 32:28) Τώρα φάνηκε το χέρι του Κυρίου στις συναλλαγές του με ένα έθνος— το έθνος του Ισραήλ. Ο Ιεχωβά είπε στον Ισραήλ ως έθνος: «Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής· διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας.» — Αμώς 3:2

Η ιδιαίτερη εύνοια του Θεού έναντι του Ισραήλ διήρκεσε περισσότερο από δεκαοκτώ αιώνες. Μέσω του Μωυσή τους έδωσε το Νόμο του και θέσπισε τη διαθήκη του. Έστειλε τους προφήτες του σε αυτόν τον λαό για να τους συμβουλέψουν και να τους επιπλήξουν όταν ήταν άπιστοι στη διαθήκη τους. Όταν ήταν πιστοί σε αυτόν, ο Θεός ευλογούσε τους Ισραηλίτες σε αγαθά και στις αποθήκες τους, και τους έδιδε τη νίκη επί των εχθρών τους. (Δευτ. 28:1-9) Σύμφωνα με τους όρους της Διαθήκης του Νόμου, ο λαός του Ισραήλ ευλογήθηκε επίσης με την ευκαιρία να κερδίσει τη ζωή. Ωστόσο, αυτό απαιτούσε πλήρη υπακοή στον Νόμο, ο οποίος, ως μέλη μιας καταραμένης για την αμαρτία και ετοιμοθάνατης φυλής, ήταν πέραν των δυνατοτήτων τους.

Ο ΘΕΟΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟΝ ΥΙΟ ΤΟΥ

Κοντά στο τέλος της ειδικής περιόδου εύνοιας του Ισραήλ, το χέρι του Θεού φάνηκε στο μεγαλύτερο γεγονός που γνώρισε ο άνθρωπος. Έστειλε τον αγαπημένο του Υιό για να λυτρώσει την ανθρωπότητα από την

κατάρα της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Προφήτης Ησαΐας έγραψε: «Ο λαός που περπατούσε στο σκοτάδι είδε ένα μεγάλο φως· όσοι κατοικούν στη γη της σκιάς του θανάτου, πάνω τους έλαμψε το φως». (Ησα. 9:2) Ο Ιησούς ήταν εκείνο το «αληθινό φως» που τελικά θα φωτίσει «κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο». — Ιωάννης 1:9

Ο Ιησούς περιόρισε το μήνυμά του στο έθνος του Ισραήλ. Έτσι οι Ισραηλίτες ήταν οι πρώτοι που έλαβαν την πρόσκληση να γίνουν μαθητές του. Ο Ιησούς είπε στους αποστόλους του: «Εις οδόν εθνών μη υπάγετε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθите· υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών.» — Ματθ. 10:5-7

Μόνο μια μικρή μειονότητα των Ισραηλιτών δέχτηκε τον Ιησού και μετά την ανάστασή του έδωσε εντολή στους μαθητές του να είναι μάρτυρές του σε όλη τη γη. (Πράξεις 1:8) Ωστόσο, ο σκοπός αυτής της παγκόσμιας μαρτυρίας δεν ήταν για να προσηλυτιστούν όλοι να γίνουν μαθητές του Ιησού, αλλά, όπως είπε ο Ιάκωβος, ο Θεός ήθελε να βγάλει από τον κόσμο «έναν λαό για το όνομά του» για να συνδεθεί στον Ιησού στο μελλοντικό του έργο ευλογίας της ανθρωπότητας. — Πράξεις 15:14

Ο «τρόπος» με τον οποίο αυτοί καλούνται να περπατήσουν δεν είναι εύκολος. Ο Ιησούς είπε ότι αυτοί που θα ήταν μαθητές του θα έπρεπε να αρνηθούν τον εαυτό τους και να σηκώσουν τον σταυρό τους και να τον ακολουθήσουν. (Ματθ. 16:24) Αυτό σημαίνει να υποφέρεις και να πεθάνεις μαζί με τον Ιησού. Λίγοι στα επόμενα δύο χιλιάδες χρόνια από την επίγεια διακονία του Ιησού ήταν πρόθυμοι να ακολουθήσουν αυτό το δρόμο αυταπάρνησης και ταλαιπωρίας. Ως εκ τούτου, ο

Ιησούς αναφέρεται σε αυτά ως ένα «μικρό ποίμνιο» στο οποίο ευχαριστιέται ο Πατέρας να δώσει τη βασιλεία. — Λουκάς 12:32

ΥΨΗΛΗ ΑΜΟΙΒΗ

Στον πλούσιο νεαρό άρχοντα ο Ιησούς είπε ότι αν τα παρατούσε όλα και τον ακολουθούσε θα είχε «θησαυρό στον ουρανό». (Ματθ. 19:21· Λουκάς 18:18,22) Ένας από αυτούς τους θησαυρούς θα είναι η θεϊκή φύση. (Β΄ Πέτ. 1:4) Όσοι είναι πιστοί θα λάβουν «δόξα και τιμή και αθανασία». (Ρωμ. 2:7) Πρέπει επίσης να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό. —Αποκ. 20:4

Ο Απόστολος Παύλος μας πληροφορεί ότι ο Ιησούς και οι αληθινοί ακόλουθοί του της παρούσας εποχής, τα μέλη του «σώματος» του Χριστού, είναι στην πραγματικότητα το «Σπέρμα» που υποσχέθηκε ο Θεός στον Αβραάμ, το Σπέρμα που επρόκειτο να ευλογήσει όλες τις οικογένειες της γης. (Γαλ. 3:8,16,27-29) Ο σκοπός της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού είναι να δοθούν οι υποσχεθείσες ευλογίες ζωής του Θεού στους ανθρώπους όλων των εθνών που δέχονται στη συνέχεια την παροχή ζωής που έγινε για αυτούς μέσω του θυσιαστικού θανάτου του Ιησού και που υπακούουν στους νόμους της βασιλείας του.

Το χέρι του Θεού στις ανθρώπινες υποθέσεις σε όλη την παρούσα εποχή λειτουργούσε στην επιλογή αυτής της αληθινής εκκλησίας του Χριστού. Αυτό το έργο συνεχίστηκε άγνωστο στον κόσμο γενικά, αλλά ευλογήθηκε ένδοξα από τον Κύριο. Με την ολοκλήρωση αυτού του έργου, το χέρι του Θεού θα φανερωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο μέσω των φορέων της βασιλείας του Χριστού.

Η λέξη εκκλησία —εκκλησιά στην ελληνική γλώσσα—σημαίνει έκκλητος (εκ του εκκαλώ συμφώνως

προς την αρχαίαν έννοιαν του ρήματος) συνέλευσις. Αφού κληθεί αυτή η τάξις εκ του κόσμου, σε όλους τους άλλους θα δοθεί η ευκαιρία να ακούσουν και να υπακούσουν. Ο Ιάκωβος είπε ότι τότε το «υπόλειμμα των ανθρώπων» και «όλοι οι Εθνικοί» θα έχουν την ευκαιρία να «εκζητήσουν τον Κύριο». Εξηγεί επίσης ότι «απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού». — Πράξεις 15:14-18

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ

Πιστεύουμε ότι το έργο του Θεού να επιλέξει από τον κόσμο αυτόν τον λαό για να είναι συνδεδεμένοι άρχοντες στη βασιλεία του Χριστού έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, πράγμα που σημαίνει ότι ο καιρός για τη φώτιση και την απελευθέρωση του κόσμου είναι κοντά. Ζούμε σήμερα στην πιο σημαντική περίοδο της παγκόσμιας ιστορίας. Ελάχιστα συνειδητοποιούν ακόμη οι άνθρωποι ότι το χέρι του Θεού φανερώνεται στα σημερινά παγκόσμια γεγονότα, ακόμη και όπως είχε προειπωθεί στις προφητείες της Βίβλου. Το σκοτάδι εξακολουθεί να σκεπάζει τη γη, αλλά σύντομα οι άνθρωποι θα δουν την αυγή μιας νέας μέρας - μια μέρα που θα γεννηθεί, σαν να λέγαμε, μέσα σε σύννεφα θλίψης.

Αυτή η νέα μέρα ξημερώνει ως αποτέλεσμα της Δεύτερης Παρουσίας του Ιησού. Η ξεκάθαρη μαρτυρία της Βίβλου είναι ότι ο Ιησούς επιστρέφει ως ένα ένδοξο θεϊκό ον, αόρατο για τα ανθρώπινα μάτια, αλλά με όλη τη δύναμη να διευθύνει τις υποθέσεις των ανθρώπων σύμφωνα με τη θεϊκή διευθέτηση. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Ετι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζή.» — Ιωάννης 14:19

Οι αληθινοί και πιστοί ακόλουθοι του Ιησού θα μπορούν να τον βλέπουν, γιατί, στην ανάσταση,

υψώνονται στην ίδια θεϊκή φύση που κατέχει. Ο Ιωάννης έγραψε: «Εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι.», όχι όπως ήταν, «εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού». — Α΄ Ιωάννου 3:1-3· Εβρ. 5:7

Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού πριν από σχεδόν είκοσι αιώνες, οι μαθητές του τον ρώτησαν ποια θα ήταν τα σημάδια της δεύτερης παρουσίας του, ή παρουσίας του. Είπε ότι τότε θα υπάρξει «επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσιν σαλευθή. Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής.» — Λουκάς 21:25-27

Πολλά από αυτά είναι συμβολική γλώσσα. Ο κόσμος θα «δει» τον Ιησού σε ένα «σύννεφο». Μια παρόμοια σκέψη εκφράζεται στην Αποκάλυψη 1:7. Ένα κυριολεκτικό σύννεφο κρύβει. Ωστόσο, εδώ τα σύννεφα χρησιμοποιούνται για να συμβολίσουν την ταλαιπωρία και την αγωνία που περιγράφει ο Ιησούς. Αυτή η «θλίψη» θα βοηθήσει τελικά τον άπιστο κόσμο να «δει» ή να διακρίνει το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων μέσω της κατάρρευσης της δικής τους αμαρτωλής κοινωνικής τάξης ή κόσμου.—Ματθ. 24:21,22

Αυτός είναι ο κόσμος του οποίου είναι «θεός» και «πρίγκιπας» ο Σατανάς. (Β Κορ. 4:4· Ιωάννης 16:11) Είναι ένας «πονηρός αιών». (Γαλ. 1:4) Είναι η καταστροφή αυτού του αιώνος που προλέγεται στη Βίβλο και όχι το κάψιμο του κυριολεκτικού πλανήτη Γη. (Α Ιωάννου 2:15-17· Εκκλ. 1:4) Μπορούμε να χαιρόμαστε που αυτός ο παρών πονηρός αιών φτάνει στο τέλος του.

Ο Ιησούς είπε ότι η θλίψη που επρόκειτο να έρθει

στον κόσμο του Σατανά στο τέλος της αιώνος θα ήταν τόσο μεγάλη που, αν δεν συντομευόταν η περίοδος στενοχώριας, θα καταστρεφόταν κάθε σάρκα. Ωστόσο, μας διαβεβαίωσε ότι ο Ιησούς και οι αληθινοί μαθητές του, οι «εκλεκτοί», θα συντόμευαν αυτή τη μεγάλη «καιρός θλίψης», που θα ασκούσαν τη θεϊκή τους δύναμη να παρεμβαίνουν στις ανθρώπινες υποθέσεις μέσω της εγκαθίδρυσης της μεσσιανικής βασιλείας. —Δαν. 12:1· Ματθ. 24:22

Μια άλλη εκδήλωσή του χεριού του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων προλέγεται από τον Προφήτη Δανιήλ. Σε μια αναφορά για τους άρχοντες της γης στο τέλος της παρούσας χριστιανικής εποχής, η προφητεία του Δανιήλ δηλώνει: «Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή· και η βασιλεία αυτή δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας.» — Δαν. 2:44

Ο Σοφονίας 3:8,9 λέει, «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθάραν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.»

Αυτά είναι δυνατά λόγια. Υποδηλώνει ξεκάθαρα το χέρι του Θεού στις υποθέσεις των ανθρώπων, θέτοντας ένα τέλος στην τρέχουσα κοινωνική τάξη του κόσμου και εγκαθιδρύοντας μια νέα τάξη στην οποία όλοι οι άνθρωποι θα υπηρετούν τον Κύριο «υπό ένα ζυγόν». Χαιρόμαστε που η πλήρης εκπλήρωση της προφητείας είναι τόσο

κοντά• ότι σύντομα, μέσω του Χριστού και της αναστημένης αληθινής εκκλησίας του, ο Θεός θα στείλει ένα αγνό μήνυμα αλήθειας στους ανθρώπους, προκαλώντας τη γνώση της δόξας του να γεμίσει τη γη, «όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». —Ησα. 11:9• Hab. 2:14

Αιώνες πριν έρθει ο Ιησούς στη Γη κατά την Πρώτη Παρουσία του, ο Προφήτης Ησαΐας προείπε: «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» —Ησα. 9:6,7

Αυτή η προφητεία άρχισε να εκπληρώνεται με τη γέννηση του Ιησού, αλλά η προεπισκόπηση της για τη μεσσιανική βασιλεία στα χέρια του Ιησού δεν πραγματοποιήθηκε ακόμη. Ωστόσο, ζούμε τώρα «την ημέρα της προετοιμασίας του» για την επερχόμενη ένδοξη εποχή της ειρήνης και της δικαιοσύνης. (Ναχ. 2:3,4) Γνωρίζουμε ότι όταν η νέα παγκόσμια κυβέρνηση εδραιωθεί σταθερά στους «ώμους» του Πρίγκιπα της Ειρήνης, όλα τα σημερινά περίπλοκα προβλήματα της ανθρωπότητας θα λυθούν. Τότε, μετά από τόσους πολλούς αιώνες, τα έθνη δεν θα μάθουν πια τον πόλεμο.

Το οδυνηρό πρόβλημα της ασθένειας και του θανάτου θα λυθεί τότε επίσης, γιατί ο Ιησούς θα είναι ο «αιώνιος Πατέρας» του κόσμου—δηλαδή αυτός που θα δώσει αιώνια ζωή. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύει μέχρι να τεθούν όλοι οι εχθροί κάτω από τα

πόδια του και ότι ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. (Α' Κορ. 15:25,26) Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς έναν κόσμο στον οποίο δεν θα υπάρχει ασθένεια, πόνος, δάκρυα, θάνατος. Ωστόσο, ο θάνατος του Ιησού ως Λυτρωτής της ανθρωπότητας από την αμαρτία και τον θάνατο, προμήθευε ακριβώς αυτές τις ευλογίες, και θα είναι διαθέσιμες για τους ανθρώπους μέσω των υπηρεσιών του βασιλείου του. — Ησα. 25:6-9; • 33:24 • Αποκ. 21:2-5

Ο Απόστολος Πέτρος εξήγησε ότι κατά τη διάρκεια της Μεσσιανικής βασιλείας θα υπάρξουν «καιροί αποκατάστασης όλων των πραγμάτων» και πρόσθεσε ότι αυτός ο ένδοξος καιρός ευλογίας είχε προβλεφθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών του Θεού από τότε που ξεκίνησε ο κόσμος. (Πράξεις 3:20,21) Αποκατάσταση σημαίνει αποκατάσταση, και μεταξύ των πραγμάτων που πρέπει να αποκατασταθούν στην ανθρωπότητα είναι η υγεία και η ζωή.

Αυτό θα περιλαμβάνει όλους εκείνους που πέθαναν προηγουμένως και «κοιμούνται» στους τάφους τους. (Ιωάννης 11:11-14 • Α' Θεσ. 4:13,14) Η Βίβλος χρησιμοποιεί τη φράση «αντίλυτρον για όλους» για να περιγράψει το έργο της λύτρωσης του Ιησού, και ο Ησαΐας έγραψε ότι «οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι επί της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουν φύγει.» — Α' Τιμ. 2:3-6 • Ισ. 35:10

Τότε όλοι θα γνωρίσουν τον αληθινό Θεό, «από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών». (Ιερ. 31:34) Θα έχουν μάθει το νόημα του εναρκτήριου κειμένου μας, ότι «μεγάλα και θαυμαστά » είναι τα έργα του. Δεν είναι περίεργο που ο Ιωάννης ρώτησε: «Τις δεν θέλει σε

φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι
μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και
προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου
εφανερώθησαν.» — Αποκ. 15:3,4 ■

Ο Άσωτος Υιός

*Εδάφιο κλειδί: «Διότι
ούτος ο υιός μου νεκρός
ήτο και ανέζησε, και
απολωλώς ήτο και
ευρέθη. Και ήρχισαν να
ευφραίνονται.»
— Λουκάς 15:24*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 15:11-32*

ΑΥΤΗ Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ
μιλάει κυρίως για τον
μικρότερο από τους δύο
γιους, αλλά είναι προφανές
ότι η αντίδραση του
μεγαλύτερου αδελφού στην
απόφαση του πατέρα παίζει
σημαντικό ρόλο στο τέλος
αυτής της αφήγησης.
Αναφερόμενος σε αυτό το
σενάριο, ο Ιησούς έδειξε ότι

κάποιος εύπορος έδωσε μια κληρονομιά στο μικρότερο
αδερφάκι που ακολούθησε το δικό του δρόμο και
ασχολήθηκε με άτακτη ζωή, σπαταλώντας όλα όσα του
είχαν δοθεί.— Λουκάς 15:11-16

Στην άθλια κατάστασή του, ο άσωτος άρχισε
τελικά να συνειδητοποιεί την επαναστατική του στάση
και την έλλειψη ευγνωμοσύνης για τις άφθονες προμήθειες
που απολάμβανε προηγουμένως στο σπίτι. Στη συνέχεια
αποφάσισε να μετανοήσει, να ζητήσει έλεος
επιστρέφοντας στον πατέρα του και παρακαλώντας να
υπηρετήσει ως μισθωτός. — εδάφ. 17-19

Αν και ήταν ακόμα μακριά από το σπίτι, ο πατέρας
του βλέποντάς τον από μακριά, έτρεξε να τον χαιρετήσει
και να τον υποδεχτεί με μια στοργική αγκαλιά. Επιπλέον,

οι υπηρέτες του έλαβαν οδηγίες να φορέσουν τον άσωτο με τη καλύτερη στολή, να βάλουν ένα δαχτυλίδι στο δάχτυλό του, να του βάλουν σανδάλια στα πόδια και να γιορτάσουν την επιστροφή του με ένα γλέντι. (εδ. 20-23) Το εδάφιο-κλειδί μας μάς δείχνει τη μεγάλη χαρά που βίωσε ο πατέρας όταν συμφιλιώθηκε μαζί του ο πεισματάρης γιος του.

Ο μεγαλύτερος γιος, ακούγοντας τους πανηγυρισμούς, οργίστηκε αφού δεν είχε παραστρατήσει, αλλά ποτέ δεν τιμήθηκε όπως ο αδερφός του που είχε σπείρει τα άγρια ξυλοκέρατα πριν επιστρέψει στο σπίτι. Ο πατέρας του αναγνώρισε αυτό το γεγονός, αλλά είπε επίσης ότι ήταν σκόπιμο να παραλάβει τον χαμένο γιο του πίσω στο μαντρί. Ωστόσο, αυτό ελάχιστα κατάφερε να κατευνάσει τον θυμό του μεγαλύτερου αδελφού. —εδάφ. 25-32

Σε αυτή την παραβολή, ο πατέρας είναι μια κατάλληλη εικόνα του Ιεχωβά, του εξυψωμένου Δημιουργού μας, ακριβώς όπως ο μεγαλύτερος γιος θα μπορούσε να απεικονίσει τους γραμματείς και τους Φαρισαίους που εξωτερικά φαινόταν να τηρούν τον Μωσαϊκό Νόμο. Ο μικρότερος γιος μπορούσε να αντιπροσωπεύει τους απλούς ανθρώπους κατά τη διάρκεια της διακονίας του Ιησού που δεν ήταν τόσο θρησκευτικά αυστηροί ως προς τα ιδανικά τους. Ως μέλη του έθνους του Ισραήλ, είχαν ίσως σπαταλήσει τις ευκαιρίες τους για θεοσεβή υπηρεσία λόγω της ικανοποίησης του εαυτού τους και τώρα επιθυμούσαν να αναζητήσουν τον Ιεχωβά. Ακριβώς σε τέτοιους χαρακτήρες ενθάρρυνε ο Χριστός λέγοντας «Ελθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει.» —Ματθ. 11:28

Μερικοί από αυτή την τελευταία ομάδα επέστρεψαν στον Θεό και συγχωρήθηκαν άφθονα και

τους χορηγήθηκαν ειδικές εκδηλώσεις θείας εύνοιας μέσω του Αγίου Πνεύματος μετά την Πεντηκοστή. Ωστόσο, οι Εβραίοι θρησκευτικοί ηγέτες στο σύνολό τους απέτυχαν να ασπαστούν την ελπίδα του υψηλού καλέσματος, χάνοντας έτσι το προνόμιο, ως υποψήφια μέλη του σώματος του Χριστού, για να συμβάλλουν στην ευλογία όλων των οικογενειών της ανθρωπότητας.— Λουκάς 12:32· 13:28

Πόσο μεγαλειώδως το καλωσόρισμα του πατέρα που περιγράφει την αγάπη του Θεού! Το καλύτερο ένδυμα και οι άλλες προσοχές που δίνονται στον μετανοημένο απεικονίζουν καλά την προμήθεια που έχει κάνει ο Επουράνιος Πατέρας μέσω του Χριστού για όλους όσους επιστρέφουν από τους δρόμους της αμαρτίας. Το ένδυμα και όλες οι ευλογίες παρέχονται ως κάλυμμα για τις ατέλειες της πεσμένης φύσης. Το παχύ μοσχάρι αντιπροσωπεύει τη «γιορτή των παχέων» που προμήθευσε ο Θεός για τη μετανοημένη τάξη. — Ησα. 25:6-8· 55:1,2 ■

Ο Μεγαλύτερος στη Βασιλεία

Εδάφιο κλειδί:
*«Ὅστις λοιπὸν
ταπεινώσῃ εαυτὸν
ὡς τὸ παιδίον
τούτο, οὗτος εἶναι ὁ
μεγαλῆτερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν
ουρανῶν.»*
— *Ματθαίος 18:4*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ματθαίος 18:1-6•
Μάρκος 10:13-16

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΡΩΤΗΣΑΝ
τον Ιησού ποιος θα ήταν ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών. Σε περισσότερες από μία περιπτώσεις τους παρατήρησε να συζητούν αυτή την ερώτηση με αρκετά έντονο τρόπο. Δύο από αυτούς, μάλιστα, του είχαν κάνει ειδική παράκληση να έχουν το προνόμιο να τιμηθούν ιδιαίτερα καθισμένοι στο δεξί και στο αριστερό χέρι του θρόνου του. Ήταν αρκετά δύσκολο για τους μαθητές να καταλάβουν ότι

έπρεπε να εξαλείψουν αυτή τη φιλόδοξη επιθυμία. Ωστόσο, ως αποτέλεσμα της επιρροής του Αγίου Πνεύματος μετά την ημέρα της Πεντηκοστής, άρχισαν επιτέλους να κατανοούν την ανάγκη για ταπεινοφροσύνη.
— Ματθ. 18:1-3· Μάρκος 10:35-37

Το εδάφιο-κλειδί μας επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα της ταπεινοφροσύνης ως βασικής ιδιότητας του χαρακτήρα όλων όσοι θα υψωθούν σε μια θέση στην ουράνια βασιλεία. Η χριστιανική ταπεινοφροσύνη, καρπός του Αγίου Πνεύματος, συνεπάγεται ότι κάποιος έχει μια νηφάλια αξιολόγηση για τις ικανότητές του,

χωρίς να σκέφτεται υπερβολικά ή πολύ ταπεινώς τον εαυτό μας. (Ρωμ. 12:3· Φιλ. 2:3-5) Η υπερηφάνεια, από την άλλη πλευρά, είναι το αντίθετο της ταπεινοφροσύνης και εκδηλώθηκε αρχικά από τον Εωσφόρο, προκαλώντας την πτώση του.— Ησα. 14:12-14· Παροιμ. 16:18

Είναι μια αναγκαιότητα για τη πίστη του πιστού η ταπεινοφροσύνη υπό το φως τόσο των γραφών της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης. Το καλύτερο παράδειγμα ταπεινοφροσύνης είναι ο Ιησούς, ο οποίος περιέγραψε τον εαυτό του ως «πράο και ταπεινό την καρδιά» και που «εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν». —Ματθ. 11:29· Φίλιπ. 2:7,8

Ο Χριστός έθεσε το πρότυπο της ταπεινής υπηρεσίας όταν έπλυνε τα πόδια των μαθητών του, δηλώνοντας «διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς». (Ιωάννης 13:14,15) Επομένως, το να ενδυθούμε την ταπεινοφροσύνη συνεπάγεται την ετοιμότητα να υπηρετήσουμε. Εάν ταπεινωθούμε ενώπιον του Θεού, όπως ο Ιησούς, θα υψωθούμε στο μέλλον με ένα στεφάνι δόξας που θα διαρκέσει για πάντα.

Η αρχή της ταπεινοφροσύνης πρέπει να φανερώνεται από όλους όσοι θα ήταν ικανοί να υπηρετήσουν στη βασιλεία του Θεού. «Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τα ισχυρά, και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη όντα, διά να καταργήση τα όντα, διά να μη καυχηθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού.» — Α' Κορ. 1:26-29

Εκείνοι που κάνουν καλές πράξεις από το κατάλληλο κίνητρο θα τους ενθυμηθεί ο Κύριος κατά την

ανάσταση και θα λαμβάνουν τις επίγειες ευλογίες αναλογικά καθώς προχωρούν στον δρόμο της αγιότητας. (Ματθ. 25:34-40· Ησ. 35:8-10) Ωστόσο, οι αφοσιωμένοι ακόλουθοι του Χριστού σε αυτή τη ζωή, υπερβαίνουν το να κάνουν καλό. Εμπλέκονται πιστά σε αυταπάρνηση, θυσίες και υπηρεσία μέχρι θανάτου, ώστε να αποκτήσουν την ελπίδα να λάβουν μια ουράνια ανάσταση για θεία ζωή. «Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης...ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ.» — Α' Πέτ. 5:4-6 ■

Ο Ιησούς Μιλάει με Σαμαρείτισσα

*Εδάφια κλειδιά: «Εξ
εκείνης δε της πόλεως
πολλοί των Σαμαρειτών
επίστευσαν εις αυτόν διά
τον λόγον της γυναικός,
μαρτυρούσης ότι μοι
είπε πάντα όσα έπραξα.»
— Ιωάν. 4:39*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Ιωάννης 4:1-30,39-42*

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ
της επίγειας διακονίας του, ο
Ιησούς είχε ενημερώσει τους
ακολουθούς του να μην
μεταφέρουν το μήνυμα του
Ευαγγελίου στους Εθνικούς
ούτε σε καμία πόλη των
Σαμαρειτών. Δεν ήταν
καθαρής Ισραηλινής
καταγωγής και επομένως
δεν συμμορφώνονταν
πλήρως με όλους τους

νόμους και τα έθιμα των Εβραίων. — Ματθ. 10:5,6

Σε μια περίπτωση, ενώ ταξίδευε από την
Ιουδαία μέσω της Σαμάρειας, ο Δάσκαλος χρειαζόταν
ανάπαυλα. Συνάντησε μια γυναίκα στην πόλη Συχάρ
και της ζήτησε νερό, ενώ οι μαθητές του πήγαιναν για
να αγοράσουν φαγητό. Εφόσον ο Κύριός μας ήταν
Ιουδαίος, η γυναίκα μπερδεύτηκε γιατί είχε ζητήσει
νερό από μια Σαμαρείτισσα. Τότε ο Χριστός την
πληροφόρησε ότι είχε νερό το οποίο, αν το έπινε, θα
οδηγούσε σε αιώνια ζωή. — Ιωάννης 4:6-15

Καθώς η συνομιλία τους συνεχιζόταν, η
Σαμαρείτισσα κατάλαβε ότι ο Ιησούς ήταν προφήτης.

Αυτό συνέβη επειδή την ενημέρωσε ότι είχε συγκατοικήσει με πολλούς άντρες και ότι αυτός με τον οποίο συγκατοικούσε δεν ήταν ο σύζυγός της. Επιπρόσθετα, η συζήτησή τους εξελίχθηκε σε μια εξέταση ως προς το νόημα της λατρείας του Επουράνιου Πατέρα «εν πνεύματι και αληθεία». Αυτό συνεπάγεται βαθύ σεβασμό για την αγιότητα που θα ήταν ευχάριστο για αυτόν, σε αντίθεση με απλώς επιπόλαιες πράξεις προσευχής, επαίνου και ευχαριστιών. Η αληθινή λατρεία του Θεού πρέπει να μας “αναλώνει” ως τρόπο ζωής.— εδάφ. 16-24

Το Βασικό εδάφιο μας δείχνει ότι ορισμένοι από τους Σαμαρείτες αναγνώρισαν ότι δεν ήταν ικανοποιημένοι στην καρδιά τους με όσα ήξεραν για τον Θεό καθώς και με τη σχέση τους μαζί του. Αυτό αποδείχθηκε από τη συναρπαστική μαρτυρία και την επιθυμία της γυναίκας να μάθει περισσότερα για τον Ιησού.

Όλα τα γεγονότα που περιγράφονται σε αυτό το μάθημα συνέβησαν πριν ο Κύριός μας γίνει “αντίλυτρον” σε όλους. Έτσι, η πόρτα της ευκαιρίας δεν ήταν ακόμη ανοιχτή για τους αφιερωμένους ακολούθους του να έχουν την ελπίδα να βασιλέψουν μαζί του κατά τη διάρκεια της μεσσιανικής βασιλείας, όταν η ανθρώπινη οικογένεια θα έρθει να λατρεύσει τον Θεό με πνεύμα και αλήθεια.

Ο Επουράνιος Πατέρας δεν έχει να κάνει άμεσα με την ανθρωπότητα αυτή τη στιγμή, αλλά αναζητά μια νύφη για τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό. Είθε να διακηρύξουμε πιστά τα καλά νέα της βασιλείας του Θεού ως αντίδοτον σε όλα όσα είναι λάθος σε αυτόν τον κόσμο. «Και είπεν, Ὑπαγε και εἰπέ προς τούτον τον λαόν, με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε

καταλάβει, επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και έγειναν βαρέα τα ότα αυτών, και έκλεισαν τους οφθαλμούς αυτών, διά να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών και ακούωσι με τα ότα αυτών και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι. Τότε είπα, Κύριε, έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχη κάτοικος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχη άνθρωπος, και η γη να ερημωθή παντάπασιν.» —Ησα. 6: 9-11

Ας χρησιμοποιήσουμε κάθε διαθέσιμη ευκαιρία για να δώσουμε μια λέξη παρηγοριάς σε όλους όσο έχουμε την ευκαιρία. «Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω.» — Α' Κορ. 9:16 ■

Ο Ιησούς εξουδετερώνει ακάθαρτο πνεύμα

*Εδάφια κλειδιά: «Και
ανεχώρησε και
ήρchiσε να κηρύττη εν
τη Δεκαπόλει όσα
έκαμεν εις αυτόν ο
Ιησούς, και πάντες
εθαύμαζον.»
— Μάρκος 5:20*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Μάρκος 5:1-20·
Λουκάς 8:26-39*

ΑΦΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ οι μαθητές του πέρασαν τη Θάλασσα της Γαλιλαίας, μπήκαν στη γη των Γαδαρηνών. Εκεί συνάντησαν έναν άνθρωπο που είχε ακάθαρτο πνεύμα. Είχε τέτοιο έλεγχο πάνω του που αναγκαζόταν να ζει ανάμεσα στους τάφους. Επιπλέον, είχε συχνά δεθεί με δεσμά και αλυσίδες, αλλά λόγω της δαιμονοκρατίας κανείς δεν μπορούσε να τον κυριεύσει.

Βλέποντας τον Κύριο από μακριά, το ακάθαρτο πνεύμα, μιλώντας από τα χείλη αυτού του βασανισμένου ατόμου, ρώτησε: «Τι σχέση έχω με σένα, Ιησού;» — Μάρκος 5:1-7

Ο Κύριός μας τότε οδήγησε το ακάθαρτο πνεύμα που ονομαζόταν Λεγεώνα –γιατί ήταν πολλοί– να φύγει από το ταλαιπωρημένο άτομο δίνοντάς του έτσι ανακούφιση. Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι χοιροειδών που αριθμούσε περίπου δύο χιλιάδες. Οι δαίμονες που κατείχαν τον άνδρα ζήτησαν από τον Ιησού να μην τους σταλούν μακριά, αλλά να τους επιτραπεί να παραμείνουν σε εκείνη τη χώρα. Στη συνέχεια ζήτησαν άδεια να μπουν στους χοίρους, την οποία ο Κύριος έδωσε. Κατεχόμενα από

τους δαίμονες, οι χοίροι έτρεξαν βίαια κάτω σε ένα απότομο ανάχωμα στη θάλασσα και πνίγηκαν. —εδάφ. 8-13

Οι φύλακες του κοπαδιού και άλλοι που παρατήρησαν αυτό το σενάριο, φοβήθηκαν εξαιτίας αυτού που είδαν και ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει. Φαινόταν ότι τους ενδιέφερε περισσότερο τι είχε συμβεί στα κακά πνεύματα και στο κοπάδι των χοιροειδών παρά για το γεγονός ότι αυτός ο φτωχός, που προηγουμένως είχε μια άχρηστη ζωή, ήταν τώρα στα καλά του. Ο Ιησούς μοιράστηκε το μήνυμα του Ευαγγελίου μαζί του και τον ενθάρρυνε να πει την εμπειρία του στην οικογένεια και τους φίλους του. —εδάφ. 14-19

Το εδάφιο-κλειδί μας υπονοεί ότι αυτός ο άνθρωπος που τώρα θεραπεύτηκε, δραστηριοποιήθηκε στο να διακηρύξει σε άλλους το θαυμάσιο έργο που είχε κάνει ο Δάσκαλος σε αυτόν. Αυτό προφανώς καταγράφηκε για εμάς ως προτροπή για να πούμε τα καλά νέα σε όλους καθώς έχουμε την ευκαιρία σχετικά με τις ευλογίες που θα συμβούν για την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού.

Αν και δεν θα ήταν αλήθεια ότι όλη η ανθρωπότητα κατέχεται από διαβόλους εξαιτίας της αμαρτίας, η έκπτωτη ανθρωπότητα δεν είναι υγιής διανοητικά σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Ο Παύλος επιβεβαιώνει αυτή τη σκέψη. Λέει για εκείνους που αποδέχτηκαν τον Χριστό και έλαβαν από το Πνεύμα του, τον νέο νοο, ότι έχουν «πνεύμα...σωφρονισμού.». (Β' Τιμ. 1:7) Υπονοεί λοιπόν ότι προηγουμένως δεν είχαν υγιή νοο, και ότι ο κόσμος γενικά δεν έχει προς το παρόν υγιές μυαλό.

Για τον Ιεχωβά, τον μεγάλο Γιατρό, ο ψαλμωδός έγραψε: «Τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρούνοντα πάσας τας αρρωστίας σου· τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά σε με έλεος

και οικτιρμούς· τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήράς σου·
η νεότης σου ανανεούται ως του αετού» — Ψαλμ. 103:3-5

Μέσω της λυτρωτικής αγάπης του Θεού, η
ανομία θα συγχωρηθεί και, τελικά, όλα θα ολοκληρωθούν
ως αποτέλεσμα της πιστότητας του Λυτρωτή μας το να
θυσιάσει τη ζωή του ως αντίλυτρον για όλους. (Α' Τιμ.
2:5,6) Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για το τέλειο
σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα που θα οδηγήσει σε
ειρήνη, χαρά και θεραπεία για τα έξυπνα όντα που τον
τιμούν και τον σέβονται. ■

«Υιοί Φωτός»

*«Πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν
είμεθα νυκτός ουδέ σκότους.»
—Α' Θεσσαλονικείς 5:5—*

Κατά τη διάρκεια της διακονίας του, ο Ιησούς δήλωσε: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου», και η Αγία Γραφή αλλού τον αναφέρει ότι «ήταν το Φως, το αληθινό που φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο». (Ιωάννης 8:12· 1:9) Το φως εκείνη την εποχή το είδαν μόνο λίγοι, γιατί είλαμπε σε «σκοτεινό μέρος». Σε εκείνους που το είδαν, ο Δάσκαλος είπε: «Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουσι.» —Β' Πέτ. 1:19· Ματθ. 13:16

Όλοι όσοι θα έχουν ποτέ το δικαίωμα για τη ζωή πρέπει να έχουν το φως, τη θεία Αλήθεια, και δεδομένου ότι ο σκοπός του Θεού είναι όλοι -συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο «σπίτι της φυλακής» του σκότους και του θανάτου— να έχουν την ευκαιρία να αποδεχτούν τη ζωή, πρέπει να έρθει η ώρα που όλοι θα δουν το φως του Αγίου Λόγου. (Ησα. 24:22· 42:7· Ιωάννης 5:28,29) Είναι θέλημα του Θεού «όλοι οι άνθρωποι να σωθούν [από τον Αδαμικό θάνατο, την άγνοια και την τύφλωση] και να φτάσουν εις επίγνωσιν της αληθείας» — Α' Τιμ. 2:3,4,

Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι προτού ο κόσμος αποκτήσει αυτό το φως, ή γνώση, μια τάξη αγίων—η αληθινή εκκλησία, η νύφη του Χριστού—πρέπει να εκπαιδευτεί ως «παιδιά φωτός» και να ολοκληρωθεί και

να δοξαστεί μαζί με τον Ιησού, τον ουράνιο γαμπρό τους. Σχετικά με την αληθινή Εκκλησία κατά τη διάρκεια του επίγειου προσκυνήματος της διαβάζουμε: «Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως τέκνα φωτός.» (Εφεσ. 5:8) Όταν ταξινομηθήκαμε ως «σκοτάδι», ήμασταν σε άγνοια και παρανόηση για τον Θεό και τον Άγιο Λόγο και το σχέδιό του. Τώρα, όμως, απολαμβάνουμε το φως.

Τα παιδιά του φωτός μετρούν τις απόψεις τους και κατευθύνουν τις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις τους, όχι από αυτό που η πλειονότητα των γειτόνων τους πιστεύει ότι είναι σωστό, αλλά από αυτό που διδάσκει ο Λόγος του Θεού. Σε αρμονία με την πλήρη αφιέρωσή τους μέχρι θανάτου, λένε: «Πρέπει να είμαι ειλικρινής στον Κύριό μου». Έτσι, οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα, το Πνεύμα της Αλήθειας, το Πνεύμα της αγάπης, που τους ενεργοποιεί (Ρωμ. 8:14). Και ο ιερός Λόγος του Επουράνιου Πατέρα μας είναι πράγματι «λύχνος» εις τους πόδας μας και «φως» εις τας τρίβους μας. (Ψαλμ. 119:105)

ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ!

Ο Παύλος έγραψε: «Ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατευώμεθα.» (Α' Θεσ. 5:6) Στο πλαίσιο αυτού του εδαφίου, μας προτρέπουν να παρακολουθούμε τα σημάδια των καιρών που σχετίζονται με την «ημέρα του Κυρίου», ακόμη και την αλλαγή στην γενική κατάσταση ή τάξη πραγμάτων στον κόσμο που τώρα πλησιάζει. (εδάφ. 2) Ενώ ο Σατανάς, ο Αντίπαλός μας, είναι πάντα ενεργός στις προσπάθειές του να βλάψει το μεγάλο και ένδοξο αγώνα του Κυρίου, θα είναι ακόμα πιο σαγηνευτικός στη κακή επιρροή του, «εν πάση δυνάμει και σημείοις και τέρασι ψεύδους» τις μέρες που ζούμε τώρα. (Β' Θεσ. 2:9) Πρέπει, επομένως, να

είμαστε όλο και πιο προσεκτικοί στην φύλαξη κάθε σημείου επίθεσης. «Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε.» —Α' Κορ. 16:13

Ο Πατέρας μας απαιτεί από εμάς να προσέχουμε, και θα ανταμείψει εκείνους που το κάνουν πιστά. Μας προτρέπει να μείνουμε ξύπνιοι και μαζί με όλα τα παιδιά του φωτός να μαθαίνουμε όλο και περισσότερο για τον Άγιο Λόγο και το θέλημά του. Επιθυμεί περαιτέρω να ενημερωθούμε πληρέστερα σχετικά με την θαυμαστή «κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών». (Εφεσ. 3:11) Πρέπει επίσης να αυξάνουμε σε χάρη και σε γνώση καθώς αγρυπνούμε. —Β' Πέτ. 3:18

Ο κόσμος γενικά είναι ακόμα ένα σκοτεινό μέρος, αλλά ο λαός του Θεού έχει ειδικό φωτισμό. Είναι παιδιά του φωτός και αγαπούν το φως. «Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη.» (Β' Τιμ. 4:5) Παρακολουθώντας προσεκτικά τα αυξανόμενα σημάδια των καιρών, έχουμε το προνόμιο να επιστήσουμε στην προσοχή των άλλων εκείνες τις θαυμάσιες εκπληρώσεις της θείας προφητείας και πώς σχετίζονται με την από καιρό υποσχεμένη βασιλεία που έρχεται προσεχώς. —Ματθ. 6:10

Εκτός από το να είμαστε προσεκτικοί, πρέπει να είμαστε νηφάλιοι, όχι αναστατωμένοι ή ευρισκόμενοι σε ένταση κατάσταση, αλλά ήρεμοι και καλά ασκημένοι στην εγκράτεια. Μερικοί άνθρωποι ταράζονται εύκολα και παρασύρονται από «άνεμον της διδασκαλίας». (Εφεσ. 4:14) Δεν μπορούν να δώσουν τον λόγο για το τι δέχονται. Δεν φαίνεται να γνωρίζουν ότι οι θεϊκές αλήθειες προορίζονται για όσους αναζητούν, περιμένουν, παρακολουθούν, πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη. —Ματθ. 5:6

Ένα μέρος της νηφάλιας εγρήγορσής μας αφορά επίσης ειδικά τη διατήρηση της «ζωντανής θυσίας» μας στο θυσιαστήριο. (Ρωμ. 12:1· Εβρ. 13:15) Κάνοντας αυτό, πρέπει επιπλέον να διατηρούμε πλήρη αφιέρωση στον Θεό· αυξάνοντας σε ομοιότητα με το Χριστό· δίνοντας πιστή μαρτυρία για την Αλήθεια και βοηθώντας άλλους να κάνουν το ίδιο.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οι πιστοί ακόλουθοι του Ιησού δεν περπατούν «κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας.» (Εφεσ. 2:2) Είναι το φως του κόσμου και «περιπατούν ως τέκνα φωτός». (Εφεσ. 5:8) Ο Λόγος του Θεού είναι συνεχώς μια λάμπα που καθοδηγεί και κατευθύνει τη πορεία τους.

Η ανθρώπινη φαντασία και ιδέες, ή ακόμα και οι συνειδήσεις, δεν επαρκούν για να μας καθοδηγήσουν σωστά. Χρειαζόμαστε τη γέννηση του Αγίου Πνεύματος και τον φωτισμό του νου μας σε σχέση με ό,τι έχει γραφτεί στον Λόγο της Αλήθειας του Θεού για μάθηση και διδασκαλία. «Αλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς.» «Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού.» — Α' Κορ. 2:12· Β' Κορ. 4:6

Ως παιδιά του φωτός, θα πρέπει να δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ειλικρίνεια στο πνευματικό μας περπάτημα ενώπιον του Κυρίου. «Ας περπατάμε με ειλικρίνεια, όπως την ημέρα», προειδοποίησε ο Παύλος. (Ρωμ. 13:13) Κάθε αληθινό τέκνο του Θεού θα πρέπει να φροντίζει να είναι τίμιος, όχι μόνο σε οικονομικά

ζητήματα, αλλά και στη μεταχείρισή του προς τους γείτονές του, τους εν Χριστώ αδελφούς του, και πάνω απ' όλα, στην ομολογία που σέβεται την πίστη του. Γίνεται μια δοκιμασία σε αυτή τη γραμμή, και όσοι αγαπούν την εύνοια των ανθρώπων παρά την εύνοια του Θεού, αργά ή γρήγορα θα αποδείξουν ότι δεν είναι κατάλληλοι για την ουράνια βασιλεία.

Ο απόστολος σχολιάζει περαιτέρω την προοδευτική πορεία του Χριστιανού: «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει». «Μην περπατάτε κατά τη σάρκα, αλλά κατά το Πνεύμα». «Περπατείτε εις νέαν ζωήν». «Περπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός.». — Κολ. 2:6,7· Ρωμ. 8:1· 6:4· Γαλ. 5:16

Στην πορεία μας προς τον πλήρη αγιασμό, θα βιώσουμε, όπως και ο Ιησούς, ότι το σκοτάδι μισεί το φως. «Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος.» (Ιωάννης 15:19) Ωστόσο, πρέπει να είμαστε ζηλωτές για την Αλήθεια. Πρέπει να αναπτυχθούμε και να περπατήσουμε στην Αλήθεια, διακηρύσσοντάς την πιστά και πάντα μιλώντας την με αγάπη.

ΛΑΜΨΕ ΠΡΟΣ ΑΛΛΟΥΣ

«Σεις είσθε το φως του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή». «Ούτως ας λάμψη το φως σας εμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς». (Ματθ. 5:14,16) Τα λυχνάρια μας πρέπει να καθαρίζονται, να τακτοποιούνται και να καίγονται έντονα, αν το φως μας πρόκειται να λάμψει προς τη δόξα

του Πατέρα μας. Ας μην είμαστε από εκείνους που μπορεί να φαίνονται αδιάφοροι για το θέμα της τακτοποιήσεως των λυχνariών τους. Ως αποτέλεσμα, το φως τους δεν λάμπει έντονα, γιατί το σκεύος σκοτεινιάζεται από λάθος ή ίσως από έλλειψη επιθυμίας να υπηρετήσουν και να βοηθήσουν τους άλλους.

Άλλοι μπορεί να έχουν το φως, αλλά αποτυγχάνουν να το αφήσουν να έχει την κατάλληλη θέση ή επίδραση στην καρδιά, το μυαλό και τον χαρακτήρα τους. Έτσι, το φως μέσα τους είναι πολύ αμυδρό λόγω της απουσίας σωστής ανάπτυξης μέσα στην ύπαρξή τους σύμφωνα με τη δικαιοσύνη. Θα πρέπει να έχουμε κατά νου τη νουθεσία της Αγίας Γραφής: «Φως σπείρεται διά τον δίκαιον.» —Ψαλμ. 97:11

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρθηκε στο προνόμιο και την ευθύνη μας ως φορείς φωτός. «Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γνωσκομένη και αναγνωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων». «Διότι εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους». (Β΄ Κορ. 3:2· Α΄ Κορ. 4:9) Το να είμαστε «γνωσκομένοι» («γνωστοί») από τους άλλους και ένα «θέατρον» γι' αυτούς μπορεί να γίνει μόνο εάν είμαστε φορείς φωτός.

Στο βαθμό που επιτρέπουμε στην προκατάληψη, την υπερηφάνεια, τον εγωισμό, την αυτοεκτίμηση, τη διαμάχη, την αδικία ή την αδικία να διαταράξουν την ελευθερία με την οποία λαμβάνουμε και κρατάμε μπροστά το φως της Αλήθειας, με την ίδια αναλογία το φως σίγουρα θα εξασθενίσει. Μια τέτοια πορεία, αν συνεχιστεί, θα οδηγήσει τελικά τέτοιους σε μια κατάσταση σκότους. Ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές του: «Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον;!» — Ματθ. 6:23

Μια μεγάλη προτροπή για εμάς είναι: «Το

Πνεύμα μη σβύνετε». (Α' Θεσ. 5:19) Θα μπορούσε να σβήσει εντελώς, αλλά με τη βοήθεια του Κυρίου, πρέπει να διατηρήσουμε αυτόν τον ανεκτίμητο θησαυρό. Είναι απόδειξη ότι είμαστε παιδιά του Θεού. Είναι ο «αρραβών» —η υπόσχεση ή η διαβεβαίωση— της αιώνιας κληρονομιάς μας. —Εφ. 1:14

Ως παιδιά του φωτός, «είμαστε πρεσβευτές του Χριστού». (Β' Κορ. 5:20) Ενώ ζούμε ακόμη στον κόσμο, δεν είμαστε εκ του κόσμου, αλλά μεταφέραμε την πίστη μας, και, επομένως, «το πολίτευμά μας είναι στον ουρανό». (Φιλ. 3:20) Ως εκπρόσωποι και πρεσβευτές του Χριστού, σίγουρα αισθανόμαστε και την αξιοπρέπεια και την τιμή αυτής της θέσης και τη βαριά ευθύνη, καθώς, ό,τι και να κάνουμε εν λόγω ή εν έργω, το κάνουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού. (Κολ. 3:17) Η επιθυμία της καρδιάς μας είναι να «λάμπουμε ως φωστήρες εν τω κόσμω, κρατούντες τον λόγον της ζωής» — Φιλ. 2:15,16

ΟΙ ΣΟΒΑΡΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

«Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι.» (Α' Πέτ. 4:12) Πρέπει να είμαστε πάντα προετοιμασμένοι για σοβαρές δοκιμασίες, για τις οποίες διαβάζουμε: «Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.» — Ματθ. 24:24

Όχι μόνο θα δοκιμαστεί η γνώση μας για την Αλήθεια και η πίστη μας, αλλά και η Χριστιανική μας αγάπη. «Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν.» — Α' Κορ. 13:2

Μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Πονηρός θα

χρησιμοποιήσει κάθε μέσο για να μας παρουσιάσει το σκοτάδι για φως και να μας απομακρύνει από τον ξεκάθαρα δηλωμένο κανόνα περί της αγάπης. Θα πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι μια κατάσταση της καρδιάς χωρίς αγάπη, ένα υπερεπικριτικό πνεύμα, τόσο ξένο προς το πνεύμα του Κυρίου μας, δεν μπαίνει μέσα μας ξαφνικά, αλλά αναπτύσσεται σταδιακά.

Ως εκ τούτου, κάθε μέρα, ο καθένας από εμάς θα πρέπει να ερευνά την καρδιά του για να δει αν μπορούμε να βρούμε εκεί προς κανέναν —άγιον ή αμαρτωλόν— που να έχει ένα πνεύμα υποκρισίας, κακίας ή της μοχθηρίας που ο Κύριος χαρακτήρισε μεταφορικά ως προζύμι μολύνον με την επιρροή του.—Ματθ. 16:6· Λουκάς 12:1· Α' Κορ. 5:8

«Δεν ξέρετε ότι λίγο προζύμι ζυμώνει ολόκληρο το ζυμάρι;» (Α' Κορ. 5:6) Λίγος φθόνος, λίγος θυμός, λίγος μίσος ή διαμάχη, μπορούν γρήγορα να δηλητηριάσουν την καρδιά μας και σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα να μετατρέψουν τη γλυκύτητα της φύσης μας, το πνεύμα της αγάπης, σε καυστική πικρία. Επιπλέον, το προζύμι δεν είναι πιθανό να περιοριστεί σε ένα άτομο, αλλά μπορεί επίσης να εξαπλωθεί σε άλλα, και έτσι πολλοί μπορεί να μολυνθούν.

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τα παιδιά του φωτός πρέπει να καλλιεργούν όλο και περισσότερο όλα τα διάφορα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Η γνώση από μόνη της «φουσκώνει, αλλά η αγάπη οικοδομεί». (Α' Κορ. 8:1) Υπάρχει μόνο ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να ενισχύσουμε πλήρως τον εαυτό μας για να μην πέσουμε σε οποιαδήποτε από τις αυταπάτες και τις παγίδες του Πονηρού.

Μια τέτοια οχύρωση δεν διασφαλίζεται εξ ολοκλήρου από τη γνώση, αν και η γνώση είναι ζωτικής

σημασίας και πολύ σημαντικό στοιχείο σε αυτήν. Ένα άλλο συστατικό, και υψίστης σημασίας, είναι η υπακοή στις δίκαιες αρχές που ορίζονται στον Λόγο του Πατέρα μας, και όπως απεικονίζεται στη ζωή και τον χαρακτήρα του Κυρίου μας Ιησού. Επομένως, εάν φιλοδοξούμε να γίνουμε «παιδιά φωτός», ικανά να δείξουμε την καλοσύνη και τη δόξα του Θεού στον κόσμο, πρέπει να «υπερπροσθέσουμε» στην πίστη μας τα χαρίσματα του σθένους, της γνώσης, της εγκράτειας, της υπομονής, της ευσέβειας, της αδελφικής καλοσύνης και της αγάπης. Αν αυτά βρεθούν σε αφθονία μέσα μας, δεν θα μας επιτρέψουν να είμαστε «ουχί αργοί ουδέ ακάρποι εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού». —Β' Πέτ. 1:5-11 ■

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΪΠΝΟ 2023

Η κατάλληλη ημερομηνία για την παρατήρηση του Μνημείου του Ιησού είναι μετά το ηλιοβασίλεμα την Τρίτη 4 Απριλίου.

